

ΧΕΙΡΟΤΟΝΗΤΗΡΙΑ ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ

«Σεβασμιώτατε Πάτερ καὶ Γέροντά μας,

τά λόγια τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου μᾶς μηνύουν χαρά καὶ ἐλπίδα: «Χριστός γεννᾶται, δοξάσατε· Χριστός ἐξ οὐρανῶν, ἀπαντήσατε· Χριστός ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε· ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ...».

Ἡ χαρά τῆς Ἐκκλησίας αὐτές τίς μέρες εἶναι ἀπερίγραπτη, διότι ἐορτάζουμε τὴν ἐνανθρώπηση τοῦ Θεοῦ, πού ἔγινε ἄνθρωπος, γιὰ νὰ μᾶς κάνει καὶ ἐμᾶς κληρονόμους τῆς χάριτός Του.

Μέσα στὴν ἀπερίγραπτη χαρά ὅλων, καὶ ἡ σημερινή χαρά μου εἶναι πάρα πολύ μεγάλη.

Πρὶν τρία χρόνια, αὐτὴν τὴν ἅγια ἡμέρα μέ χειροτονήσατε Διάκονο καὶ σήμερα, στὴν ἴδια ἐορτὴ τῆς Μεγαλόχαρης, μέ χειροτονεῖτε Ἱερομόναχο.

Ἀπὸ μικρὸ παιδί λαχταροῦσα νὰ ζήσω μιά τέτοια ἡμέρα σάν τὴν σημερινή. Ποθοῦσα νὰ μέ ἀξιώσει ὁ Θεός νὰ γίνω ἱερέας, σάν τὸν πατέρα μου, πού ἀπὸ μικρός τὸν παρακολουθοῦσα στὴ θεία Λειτουργία νὰ προσφέρει τὴν θεία Εὐχαριστία καὶ νὰ προσεύχεται ὑπὲρ ζώντων καὶ κεκοιμημένων, αὐτό πάντοτε μέ συγκινοῦσε. Τό νὰ πλησιάσω στά Ἅγια τῶν Ἀγίων, ὅπου ὁ ἄνθρωπος κλίνει τὸν αὐχένα καὶ τὰ γόνατα, προσφέροντας τὴν “ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ” λατρεία στὸν Τριαδικό Θεό, αὐτό μέ συγκλονίζει.

Ἐπιτρέψτε μου νὰ κάνω μιά παρένθεση ἐδῶ· προτοῦ βρεθῶ μπροστά στά Ἅγια, μοῦ εἶχατε ἀναθέσει, ἐκτός τῶν ἄλλων διακονημάτων, νὰ διακονῶ καὶ ἓναν ἅγιο ἄνθρωπο, μέ αἰσθητὴ τὴν Χάρη τοῦ Θεοῦ, πού πολλὰ διδάχθηκα ὅπως ὅλοι μας διδαχθήκαμε, μέ ἀποκαλύψεις θαυμαστές καὶ ἐποικοδομητικές, καὶ θὰμποροῦσα νὰ προσομοιάσω αὐτὴν τὴν διακονία κάπως σάν εὐλογημένη καὶ ἁγία διακονία...

Ποθοῦσα, λοιπόν, νὰ μέ ἀκουμπήσει ἡ Χάρη τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ἐφόσον μέ βρεῖ σκεῦος καθαρὸ καὶ κατάλληλο, νὰ μέ χαριτώνει ἡ ἁγία Χάρη τῆς Ἱερωσύνης μέ τὰ ποικίλα χαρίσματα πού δωρίζει ὁ πανάγαθος Θεός·

ὁ Θεός πού συγκαταβαίνει σ’ ἐμᾶς, ἐνῶ ἐμεῖς Τοῦ ἐτοιμάζουμε φάτνη τὴν ψυχὴ καὶ τὴν καρδιά καὶ τό σῶμά μας, γιὰ νὰ ρθεῖ ὁ Ἀχώρητος μέσα μας καὶ νὰ Τόν λατρεύουμε, νὰ Τόν προσκυνοῦμε ἀληθινά, ὅπως οἱ ποιμένες μαζί μέ τοὺς ἀγγέλους καὶ οἱ σοφοὶ ἀπὸ ἀνατολῶν.

«Ὁ Ἄσαρκος σαρκώθηκε, ὁ Λόγος ἔλαβε τὴν παχύτητα τῆς ὕλης, ὁ Ἀόρατος ἔγινε ὁρατός, ὁ Ἀναφής ἔγινε χειροπιαστός, ὅλα αὐτά τὰ ἔκανε ὁ Χριστός, γιὰ νὰ μᾶς σώσει». Καί, μέσα στό “ἐμᾶς”, ἀξιόνομαι νὰ βρίσκομαι κι ἐγώ. «Ὁ πλουτίζων Θεός πτωχεύει, λαμβάνοντας τὴν ἀνθρώπινη φύση μου, γιὰ νὰ πλουτήσω ἐγώ τὴν δική Του θεότητα». Λόγια πού ἀναφέρει ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος σὲ ὁμιλία του.

Όλα αὐτά ἦρθαν μπροστά μας πάλι μέ τήν ἐορτή τῶν Χριστουγέννων καί ἔρχονται μπροστά στά μάτια μου, σήμερα πού θά μέ χειροτονήσετε Ἱερέα, καί κάθε φορά πού θά ἐτοιμάζω τήν ἀγία Προσκομιδή καί θά λειτουργῶ.

Τίποτα δέν μπορεῖ νά μᾶς κάνει ἀξίους τέτοιας τιμῆς, παρά μόνο τό ἔλεος καί ἡ φιλανθρωπία τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, πού αὐτός μᾶς ἀγιάζει, αὐτός μᾶς ἐλεεῖ, αὐτός μᾶς χαριτώνει, αὐτός δίνει ζωή καί ἀξία στή μηδενικότητά μας. Αὐτός προσφέρεται σ' ἐμᾶς, καί ἐμεῖς σ' Αὐτόν προσφερόμαστε καί προσφέρουμε.

Θά μπορούσα νά πῶ —κοιτάζοντας τήν ζωή μου— ὅτι ὁ Θεός μας καί Κύριος καθοδηγεῖ τά βήματά μας ἐκεῖ πού ἐμεῖς δέν ξέραμε ποῦ θά μᾶς πᾶνε, ἀλλά γιά τόν κάθε ἄνθρωπο ὁ Θεός ἔχει τά σχέδιά Του, ἀρκεῖ νά Τόν ἐμπιστευθοῦμε.

Ἀκράδαντα πιστεύω ὅτι ὁ Θεός μου χάρισε ὅ,τι καλύτερο· τήν καλύτερη ὁδὸ καί τούς καλύτερους καθοδηγούς.

Καί νά, μαζί μέ τήν χαρά μου σήμερα ἦρθε ἡ ἡμέρα νά χαίρεστε καί ἐσεῖς, Γέροντά μου, πού πάνω ἀπό δυό δεκαετίες βάλατε ὄχι μόνο ἓναν λίθο, ἀλλά οἰκοδομήσατε ὁλόκληρο οἰκοδόμημα ζωῆς, ἀφοῦ μέ φροντίσατε ὅλα αὐτά τά χρόνια. Μέ πήρατε μέσα στήν πατρική ἀγκαλιά σας ἀπό τά χέρια τῶν γονέων μου, πού μέ ἐμπιστεύτηκαν σέ σᾶς σάν πνευματικό πατέρα στοργικό, μέ τήν χρυσή καρδιά πού ἔχετε. Ἀπό τήν ἡμέρα πού γνωριστήκαμε, σάν τόν μαγνήτη πού ἔλκει τό σίδηρο, ἔτσι ἐλκύστηκα καί ἐγώ σέ σᾶς. Ἀπό τότε ὅλες οἱ μέριμνες τοῦ βίου (στό ἄγνωστο) ἔφυγαν ἀπό πάνω μου, ὅλα τά ἀναλάβετε ἐσεῖς, τά φορτωθήκατε, ἐνῶ ἐγώ προχωροῦσα μαζί σας ἀνάλαφρος.

Χαίρεστε μέ τήν χαρά μου, γιατί ὁ κόπος σας, οἱ ἀγωνίες σας, οἱ ἀγρυπνίες σας σήμερα παραμερίζουν. Αὐτήν τήν χαρά τήν ἀξίζετε μέ τό παραπάνω, γιατί ποιός γονιός δέν θέλει νά χαίρεται μέ τό παιδί του ἢ ποιός γέροντας δέ θέλει νά χαίρεται μέ τό πνευματικό παιδί του, πού τόσα χρόνια τό φροντίζει. Γίνονται ὅμως νέες ἀγωνίες καί προσευχές γιά τήν εὐαρέσκεια τοῦ Θεοῦ πάνω στήν ταπεινή προσφορά μου σάν ἱερομόναχος στό ὑπόλοιπο τῆς ζωῆς μου. Σᾶς εὐχαριστῶ καί εἶμαι πάντα εὐγνώμων.

Χαίρονται μαζί μου —καί ιδιαίτερα σήμερα πού εἶναι κοντά μου— καί οἱ γονεῖς μου, ὁ ἱερέας πατέρας μου μέ τήν πρεσβυτέρα μητέρα μου, καί ἡ ἀδελφή μου μέ τόν ἱερέα ἄνδρα τῆς καί τά παιδιά τους, τόν Στρατή, τόν Ραφαήλ καί τήν Μαριάμ, πού βρίσκονται στήν χαρά μου.

Ἡ μεγαλύτερη χαρά γιά τόν πατέρα μου καί τήν μητέρα μου εἶναι σήμερα, πού ὁ γιός τους γίνεται ἱερεὺς τοῦ Ὑψίστου, ὅ,τι καλύτερο ὑπάρχει στή γῆ, πού τό ποθοῦσαν ἀπό τήν ἡμέρα πού γεννήθηκα. Ἡ ἀγωνία τους ἦταν νά μέ δοῦν στό σωστό δρόμο καί ἀκόμα περισσότερο ἱερέα.

Ὁ πατέρας μου, 43 χρόνια πού εἶναι ἱερέας, περίμενε αὐτήν τήν ὥρα νά συλλειτουργήσουμε, ὅπως καί μέ τούς γαμπρούς πού εἶναι κληρικοί. Ἦθελε νά μέ χαρεῖ

πρεσβύτερο, γιατί αυτός δεν είχε αυτήν την χαρά να τον χαίρεται ο δικός του πατέρας να λειτουργούν μαζί, γιατί ο παππούς μου έφυγε απ' αυτήν τη ζωή, λίγους μήνες προτού χειροτονηθεί ο πατέρας μου. Αλλά και η μάνα του δεν τον πρόλαβε, γιατί είχε φύγει ακόμα νωρίτερα, όταν ο πατέρας μου ήταν μόλις 15 χρονών.

Οι γονείς μέ στερήθηκαν πολλά χρόνια, η αγωνία τους ήταν μεγάλη, αλλά σύν τῷ χρόνῳ έμαθαν τί καρδιά και τί άγκαλιά μέ περιέλαβε . Τό άγκίστρι τοῦ μεγάλου Ψαρά ἤρθε από τό πουθενά, από εκεί πού δεν τό περίμενα. Σέ πιάνει, σέ φροντίζει, σέ κάνει δικό Του, σέ έλκύει μέ τήν άγάπη Του, και έσύ όλοκληρωτικά Τοῦ προσφέρεσαι.

Οί προσευχές τῶν γονέων μου δεν πήγαν χαμένες, έπλεξαν τό δίχτυ τοῦ μεγάλου Ψαρά πού μέ συνέλαβε από τό άλμα πού έκανα γνωρίζοντας τόν κόσμο. Χωρίς να τό περιμένω, στή δύσκολη καμπή τῆς ζωῆς μου παρουσιαστήκατε και μέ βοηθήσατε.

Όπως μοῦ τό εἶπατε στήν άρχή τῆς γνωριμίας μας, Γέροντα: «Ἦρθες στήν Ἑλλάδα για μία καλή ζωή και άσχημη διαθήκη, αλλά πιάστηκες στα δίχτυα τοῦ Θεοῦ».

Χαίρεται σήμερα από μακριά και ἡ άλλη άδελφή μου μέ τόν ιερέα άνδρα της και τά τρία παιδιά τους, πού δεν μπόρεσαν να εἶναι κι αυτοί έδῶ μαζί μας.

Αλλά πιό πολύ, πιστεύω, χαίρονται και καμαρώνουν οί παππούδες μου από ψηλά, πού έχουν περάσει στήν αιωνιότητα και μέ βλέπουν πού ακόμα ένας έγγονός τους έγινε κληρικός και θά τούς μνημονεύει στήν άγία Προσκομιδή και στήν άγία Τράπεζα.

Θυμάμαι τή γιαγιά από τήν πλευρά τῆς μητέρας μου (διότι τήν άλλη δεν τήν γνώρισα, κοιμήθηκε πολύ νωρίς). Πάντα ἦταν μέ τό όνομα τῆς Παναγίας στα χείλη της! Πάντα μᾶς συμβούλευε έμένα και τίς άδελφές μου ότι ἡ Παναγία συνέχεια δέεται στόν Υιό Της, κάθε μέρα, να λυπηθεί τόν κόσμο, να μήν τόν καταστρέψει. Μιλοῦσε μέ τήν απλότητα πού μιλοῦσαν όλοι οί άπλοϊκοί άνθρωποι τῆς πίστης, μέ τήν απλότητα πού θά μιλοῦσαν οί Προφῆτες στα χρόνια μας. Ἡ Παναγία ἦταν στό στόμα τῆς γιαγιάς και στήν ψυχή της. Αυτό ακούγαμε από τό στόμα της. Αυτό πέρασε στήν ψυχή μας. Δεν εἶναι τυχαίο ότι χειροτονήθηκα Διάκονος σάν σήμερα και χειροτονοῦμαι Ἱερέας σήμερα, τῆς Παναγίας.

Εἶναι γνωστό σέ έσᾶς, Γέροντά μου σεβαστέ και άγαπημένε, ότι πάντοτε ἡ οικογένειά μου ζοῦσε μία θαυμαστή εὐλογία κάτω από τή σκέπη τῆς Παναγίας μέ φανερά σημεῖα τῆς προστασίας Της στίς δύσκολες στιγμές τῆς ζωῆς μας και όχι μόνο. Ὁ πατέρας μου, κάνοντας πάντοτε ύπακοή στήν Ἐκκλησία, αποδέχτηκε εὐχαρίστως τόν διορισμό του στα πρώτα βήματα τῆς ιερατικῆς του διακονίας στή Χερσώνα σέ ναό τῆς Αγίας Σκέπης. Μεγάλη ἦταν ἡ έκπληξή του, όταν και ἡ δεύτερη ένορία πού τοῦ δόθηκε στή Μολδαβία ἦταν πάλι στό όνομα τῆς Αγίας Σκέπης. Μετά από παρακάλια τῶν συγχωριανῶν του, τό 1986 ο Δεσπότης τόν μετέθεσε τόν πατέρα του στό χωριό μας, πού από μικρός διακονοῦσε στό ναό τῆς Αγίας Σκέπης. Σέ αυτόν τόν ναό έλαχε ο κληρος να έφημερεύει μέχρι σήμερα. Δεν έχω παρά ένώπιον τῆς χάριτός Της, στή Μονή τῆς όποίας χειροτονοῦμαι, να τήν εὐχαριστήσω για τίς

φανερές καί ἀφανεῖς εὐεργεσίες Της, πού μᾶς σκέπει καί μᾶς διαφυλάττει ἀπό ὁρατοῦς καί ἀόρατους ἐχθρούς.

Χαίρονται σήμερα μέ τήν χαρά μου οἱ συγγενεῖς θεῖοι καί ξαδέλφια, πού οἱ περισσότεροι εἶναι ἱερεῖς. Σίγουρα χαίρονται καί οἱ παλιοί φίλοι μου ἀπό μακράν, πού μερικοί ἀκόμα ἀποροῦν γιά τήν ὁδὸ πού ἐπέλεξα, νά γίνω ἄγαμος κληρικός.

Ἀλλά χαίρονται προπαντός ὅλοι οἱ πνευματικοί μου ἀδελφοί καί οἱ ἄλλοι φίλοι καί γνωστοί, ὅσοι εἶναι κοντά μου.

Μεγάλη εὐλογία γιά μένα ὅτι στή χαρά μου αὐτή, Γέροντα, ἦρθε νά συλλειτουργήσῃ καί τό πνευματικό Σας ἀνάστημα καί τώρα Ἐπίσκοπος καί Ποιμένας τῆς Μητροπόλεως Δράμας κ. Δωρόθεος, προερχόμενος ἀπὸ τήν ἀδελφότητά μας, τήν ὁποία ποτέ δέν λησμονεῖ.

Σᾶς παρακαλῶ, Γέροντά μου, μαζί μέ τό Σεβασμιώτατο νά δέσθε γιά νά τιμήσω μέ ταπείνωση καί φόβο Θεοῦ καί μέ ὅλη μου τήν ψυχὴ τό μεγάλο δῶρο τῆς Ἱερωσύνης καί νά φυλάττω τήν παρακαταθήκη πού θά μοῦ παραδοθεῖ ἄσπιλη καί ἀμόλυντη μέχρι τήν Δευτέρα Παρουσία τοῦ Κυρίου, πού θά μοῦ ζητηθεῖ λόγος γι' αὐτήν.

Παρακαλῶ τούς γονεῖς καί τούς πνευματικούς ἀδελφούς μου καί ὅλους τούς παρόντες, νά παρακαλοῦν γιά μένα, τόν Κύριο καί τήν Παναγία μας καί ὅλους τούς Ἁγίους.

«Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καί ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία· ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ καί ἐν εὐφροσύνῃ ἀνυμνήσατε λαοί, ὅτι δεδόξασται».

Μέ αὐτήν τή δοξολογία παραδίδομαι στή Χάρη τοῦ Θεοῦ διὰ τῶν τιμίων χειρῶν Σας, Δέσποτα ἅγιε καί Γέροντά μου.

Μέ αὐτήν τή δοξολογία καί μέ τά λόγια τοῦ Προφήτη Σαμουήλ: «λάλει, Κύριε, ὅτι ἀκούει ὁ δοῦλός σου». Μέ τό ἔλεός Του ἅς μοῦ ἐπιτραπεῖ νά εἰσέλθω “εἰς τά Ἅγια τῶν Ἁγίων” γιά νά ἐπισκηνώσῃ ἐντός μου ἡ Χάρη τοῦ Παναγίου Πνεύματος.»